

Datum : 21 april 2010
Onderwerp : Discussietafel 'Forens'
Gespreksleider : Jolanda van Oijen

Doelgroepen

De forens is zeer divers. Bij een discussie over gedragsverandering van de forens is het daarom nuttig deze af te bakenen. De groep besprak een aantal opvallende subgroepen binnen de forens, en koos er vervolgens voor om verder te discussiëren over de laagopgeleide Nederlander. Hierbij werden de volgende kenmerken van deze groep benoemd:

- hij/zij woont op fietsbare afstand: tot 7,5 km;
- hij/zij heeft geen openbaar vervoer alternatief;
- hij/zij verricht mogelijk fysieke arbeid;
- hij/zij heeft mogelijk onregelmatige tijden;
- hij/zij hecht veel waarde aan de status van zijn auto;
- hij/zij vindt de bromfiets of scooter een hogere status hebben dan de fiets.

Knelpunten bij het fietsen naar het werk

De lageropgeleiden ervaren verschillende knelpunten waardoor zij minder geneigd zijn de fiets te kiezen. In de discussie over knelpunten en mogelijkheden kwamen de elementen 'waarnemen', 'begrijpen', 'kunnen' en 'willen' uit het gedragsmodel naar voren. Lageropgeleiden ervaren onder andere de volgende knelpunten:

- Een fiets is duur: de lageropgeleide zal waarschijnlijk minder geld aan zijn fiets willen uitgeven. Daardoor heeft hij geen goede fiets en wordt fietsen vervelend.

- Personeel dat in een stadscentrum werkt (bijvoorbeeld horeca of winkelpersoneel) heeft geen goede stallingmogelijkheden en zal daarom ook minder snel met de fiets komen. Parkeerplekken zijn er vaak wel voldoende.
- Er heerst een bedrijfscultuur waarin fietsen geen geaccepteerde oplossing is.
- De lageropgeleide forens is zich weinig bewust van de mogelijkheid om de fiets te nemen.
- De fiets staat niet in het zichtveld bij een bedrijf, alle auto's wel. De fietser moet immers zijn fiets vaak stallen aan de zijkant van het gebouw en dan ook de zijingang nemen.
- Veel mensen willen een gecombineerde rit uitvoeren. Dit kan moeilijker met de fiets.

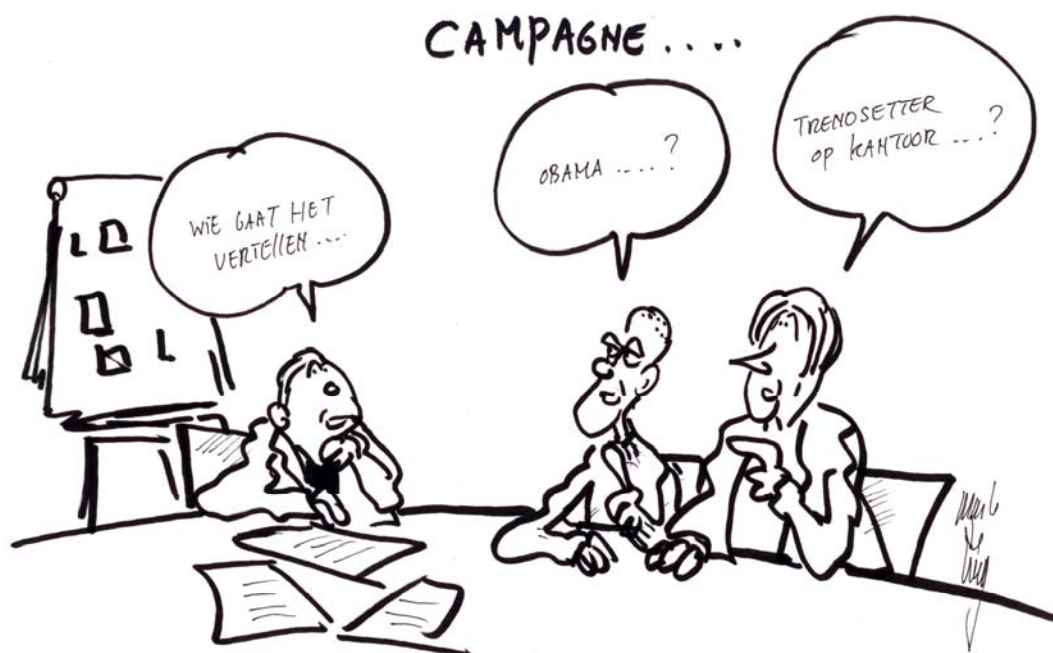
Positieve punten van het fietsen naar het werk

Gezondheid is een probleem, met name onder de lageropgeleiden. Fietsen kan zorgen voor een betere gezondheid en fitheid.

Oplossingen

Superpromoter

Als eerste oplossing komt de Superpromoter naar voren. Er is echter nog wel discussie over wie die superpromoter moet zijn. Is dit de persoon die nu al op de fiets zit, of juist de meest hippe werknemer die als trendsetter gezien kan worden (iemand die nu bijvoorbeeld al met een gepimpte auto naar het werk komt). Uit de discussie komt naar voren dat je het meeste invloed hebt als je de trendsetter kunt bewegen om te fietsen. Dit kan mogelijk door een beloning, maar mogelijk ook door hem (voor zijn gevoel) bijzonder te maken.

Belonen

15 cent per kilometer, dat klinkt als erg weinig. Als je echter zegt dat een werknemer 400 euro per jaar krijgt als hij fietst, dan maakt het wel indruk. De communicatie rondom de beloning kan beter. Daarnaast worden de groepsleden geïnspireerd door het voorbeeld van fietstransferium Harderwijk. Waarom kunnen we geen fietsen weggeven als de forens 2 á 3 keer per week fietst?

Werkgevers weten nog te weinig

De eerste stap om iets bij de forens te bereiken is het bewust maken van de werkgevers. De werkgever is zich namelijk vaak niet bewust van wat hij kan 'winnen' als meer mensen fietsen. Denk hierbij aan het geven van een onbelaste vergoeding van 19 cent voor het fietsen, gezondheidswinst van de werknemers (en dus minder kosten voor verzuim) en de besparing op parkeerplaatsen.

Wie kan oplossing bieden

De groep komt tot de conclusie dat de werkgever een belangrijke rol speelt bij de oplossing van dit probleem. De gemeente moet dit probleem in ieder geval niet alleen proberen op te lossen.

